

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 655
din data de 26.11.2009**

Dosar nr.: 529/2008

Petiția nr.: 9575/10.07.2008

Petent: C I

Reclamat: -

Obiect: Nerespectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. în ceea ce privește dreptul la muncă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

**I.1.1. C I cu domiciliul ales în Localitatea Cristur, Str. Țelinei,
nr.1, Penitenciarul Bârcea Mare, județ Hunedoara**

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul, se află în executarea pedepsei privative de libertate și se consideră discriminat pentru că nu-i sunt respectate drepturile prevăzute de lege în ceea ce privește dreptul la muncă.

III. Procedura de citare

3.1. Petentului i s-a comunicat adresa nr. 9708/16.07.2008, prin care a fost ridicată excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de a se pronunța pe respectarea/nerespectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului.

4.1.1. Petentul, prin petiția nr. 9575/10.07.2008 solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de a face verificări la penitenciarul în care s e

află. A susținut două probe de lucru, le-a trecut pe amândouă, dar a fost scos de la lucru, sub motivul că are instanțe pe rol. I s-a comunicat că dacă va finaliza procesele cu Penitenciarul poate fi scos la muncă. Petentul susține că nu sunt respectate hotărâri judecătorești definitive, Solicită să-i fie resectat dreptul la muncă și dreptul de a fi recompensat cu zile câștig pentru a i se lua în calcul la pedeapsa pe care o execută.

Prin adresa nr. 10359/ 04.08.2008, petentul consideră ca necompetența invocată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, este lipsită de suport real. Atât timp cât legea nu interzice în mod explicit un lucru, Consiliul Național poate analiza drepturile persoanelor private de libertate. Petentul consideră că era de ajuns a scrie că în opinia Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării că nici măcar în detenție un drept câștigat prin proba de lucru nu poate fi încălcat, fiind necesară recunoașterea acestuia.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** constată că nu are competența de a se pronunța asupra respectării/ nerespectării drepturilor revăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

Constituția României în art.1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. În continuare, în **art. 124 alin. 1 și alin. 2** se prevede: „Justiția se înfăptuiește în numele legii. (2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.” În acest sens, **art. 126** din Legea fundamentală precizează că „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege...(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.”

Coroborând aceste texte normative, rezultă fără echivoc imparțialitatea, legalitatea și egalitatea, iar în vederea garantării principiului separației puterilor în stat, a independenței puterii judecătorești și realizarea justiției, conform prevederilor **art. 129** din Constituție: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

Legea nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, prevede în **art.7** că: „(1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.”

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în **art. 7** că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să

promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în **art. 8** „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.”

În același sens, **Legea nr. 303 din 28 iunie 2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial nr.826 din 13 septembrie 2005 prevede în **art. 4** că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

Legea nr. 303/2004 prevede în **art. 97** că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în Monitorul Oficial nr. 827 din 13 septembrie 2005, prevede în art. 44 că: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată.

Având în vedere situația prezentată și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că potrivit **Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, art.5:

„(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri.

(2) **Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale**”.

Potrivit **art. 39** privind asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate:

„(1) **Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate**”.

De asemenea, potrivit **art.38**: „(1) Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) **Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la**

judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștința de măsura luată.

(3) **Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.**

(4) **Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.**

(5) **Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții:**

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(6) **Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.**

(7) **Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a carei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.**

(8) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2-5 din Codul de procedura penală, care se aplică în mod corespunzător.

(9) Hotărârea judecătorei este definitivă.

Examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile **Legii nr. 275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, Colegiul Director constată că potrivit art. 5 orice formă de discriminare manifestată în timpul executării pedepselor se pedepsește potrivit legii penale, ceea ce denotă intenția expresă a legiuitorului de a incrimina aceste fapte ca infracțiuni. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

Astfel, în speță dedusă soluționării, constatăm existența unei reglementări speciale, **Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal** în raport cu prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general.

Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept „*specialia generalibus derogant*” potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală.

Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, Colegiul Director reține că potrivit art.39: „(1) **Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate** este asigurată de **judecătorul delegat** pentru executarea pedepselor privative de libertate”.

Colegiul Director reține că Legea nr. 275 din 4 iulie 2006, în art. 38 și art. 39 prevede în mod expres procedura de soluționare a plângerilor împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

ANAMARIA PANFILE - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

